

Bijlage 2: Antwoorden op vragen van het forum Samenleving

Een overzicht van de vragen die door de raadsleden zijn gesteld tijdens de gecombineerde fora Samenleving en Ruimte op 10 oktober 2016.

- 1. Voor wie is het document bedoeld? Is het bedoeld als naslagwerk voor de burger en zou er anders voor de burger een soort mini-APV uitgegeven kunnen worden? Bijv. een brochure "Zo Zijn Onze Manieren", om begrip te kweken voor elkaars gewoonten en gebruiken, zodat men bijv. weet hoe lang bepaalde geluidsoverlast zal gaan duren.*
- 2. Er doet zich een conflict voor tussen de juridisch formulering in de APV en de duidelijkheid naar de burgers. Er dient te worden voorkomen dat de juridische houdbaarheid bij de rechter gaat lijden onder de welwillendheid naar de burger. De achterliggende bedoelingen van wet- en regelgeving kan ook uitgelegd worden via de IJsselbode, of via borden, maar houdt de bepalingen juridisch sterk. En voor zover er vergunningen nodig zijn, kan via dat vergunningstelsel met de organisatoren in contact worden getreden en kan alle informatie worden overgebracht. En zeker waar het gaat om regelmatig terugkerende evenementen kan er ook een regelmatige evaluatie plaatsvinden.*

De APV is bedoeld voor alle inwoners van Oudewater en voor de uitvoerende en handhavende ambtenaren. Het is van belang dat de verordening zo is geschreven dat de lezers die ermee moeten werken, de regels kunnen begrijpen en eraan handelen. De APV moet begrijpelijk zijn en handhaafbaar. De APV is daarom herschreven in gewoon, modern Nederlands conform het normale spraakgebruik. Zo zijn lange zinnen verkort en zijn bepaalde woorden vervangen (zo is bijvoorbeeld "indien" veranderd in "als"). Er dient tegelijkertijd voor te worden gewaakt dat de APV juridisch onscherp wordt en daarmee rechtsonzekerheid teweeg brengt. Een APV geschreven op A2 niveau (niveau lagere school groep 8, het gemiddelde taalniveau van de Nederlandse bevolking) is daarom niet wenselijk. Om deze reden is ervoor gekozen om een publieksversie/brochure te schrijven waarin de belangrijkste onderdelen van de APV zijn beschreven in toegankelijke, voor een ieder begrijpelijke taal. Duidelijk is daarin vermeld dat aan de brochure geen rechten kunnen worden ontleend met een verwijzing naar de volledige tekst in de APV. De burger die bij het lezen van de officiële tekst vastloopt, zal worden verwezen naar een medewerker van de gemeente voor uitleg. Dit persoonlijke contact met een medewerker van de gemeente kan inderdaad ook plaatsvinden bij het verlenen van vergunningen op grond van de APV. De behandelend ambtenaar kan de aanvrager van de vergunning de APV-bepalingen die betrekking hebben op de vergunning toelichten. Het is een goede suggestie om bij regelmatig terugkerende evenementen een regelmatige evaluatie te laten plaatsvinden.

- 3. Hoe kan een burger op de hoogte zijn van al deze regelgeving? Veel burgers kennen de APV niet maar worden er wel dagelijks mee geconfronteerd.*

Het uitgangspunt in Nederland is dat iedere burger geacht wordt de wet te kennen, maar in de praktijk blijkt dat vaak niet het geval te zijn. De bovengenoemde brochure kan hierbij helpen. Er zal een digitale en papieren versie worden gemaakt en er zal bekendheid aan worden gegeven via de media. Daarnaast zijn alle regelingen en verordeningen van de gemeente goed toegankelijk op internet. In de brochure wordt verwezen naar de betreffende website waar de APV is te raadplegen en naar een papieren versie die is beschikbaar in het stadskantoor van Oudewater. Tenslotte wordt ook door de boa's bekendheid gegeven aan de APV. Doorgaans is namelijk het zo dat wanneer burgers een boete of bevel krijgen op basis van de APV, zij vooraf duidelijk worden gewaarschuwd.

- 4. Graag communicatie over de APV op 2 niveaus: in het algemeen vooraf en op het moment dat er iets gebeurt.*

De organisatoren van de vier grootste evenementen van Oudewater hebben gelegenheid gekregen hun mening kenbaar te maken over de concept-tekst. Daarnaast zullen alle inwoners van Oudewater zich mogen uitspreken over de APV en in gesprek met de raad mogen gaan tijdens het forum Samenleving op 10 april 2017. De bevolking is hiervoor uitgenodigd door een publicatie in de IJsselbode.

5. *Zijn er ook Aanwijsbesluiten genomen op grond van de APV? En zo niet, kan het betreffende artikel dan niet uit de APV?*

Op verschillende plaatsen in de APV wordt aan de burgemeester of het college de mogelijkheid geboden een aanwijsbesluit te nemen. Er worden soms specifieke aanwijsbesluiten genomen, maar zelden generieke aanwijsbesluiten, zoals bijvoorbeeld een aanwijsbesluit voor gebieden waar grote voertuigen mogen worden geparkeerd. Toch kan dit instrument niet uit de APV, omdat het college in voorkomende gevallen gebruik moet kunnen maken van deze bevoegdheid. Bijvoorbeeld het verbod om alcohol te drinken op een openbare plaats die deel uitmaakt van een door het college aangewezen gebied. Een ander voorbeeld is het verbod consumentenvuurwerk te gebruiken op een door het college aangewezen plaats in het belang van de voorkoming van gevaar, schade of overlast of het verbod voor een persoon om zich op een in dat verbod aangewezen plaats te bevinden.

6. *Hoe verhoudt de APV zich tot het plaatsen van borden, bijvoorbeeld dat de wegsleepregeling krachtens de APV van toepassing is. Wat voegt dat toe? Misschien is het beter om borden duidelijk te formuleren.*

Op een bord moet het verbod uiteraard duidelijk worden omschreven zoals bijvoorbeeld het verbod dat fietsen die buiten de rekken staan, worden verwijderd. Daarnaast is het van belang aanvullend de APV-bepaling te vermelden zodat de burger weet op welke grondslag het verbod rust.

7. *Graag zo min mogelijk regels. Er zijn zelfs gemeentes die geen APV gebruiken. In de APV dienen geen regels te staan die niet te handhaven zijn. Graag zuivere regeling die te handhaven is en ook gehandhaafd zal worden.*

Deze wens vindt zijn neerslag in de APV. Er is getracht alleen bepalingen op te nemen die handhaafbaar zijn gebleken. Voorts zijn bepalingen die nooit worden toegepast, komen te vervallen en zijn procedures vereenvoudigd. Het afschaffen van de APV is evenwel niet realistisch. Het is immers het belangrijkste instrument van de gemeente om de openbare orde en veiligheid in Oudewater te waarborgen. Zonder, of met een sterk verkorte APV, hebben de burgemeester en het college slechts zeer beperkte mogelijkheden om op te treden tegen ongewenst gedrag van de inwoners van Oudewater.

8. *De suggestie wordt gedaan om een artikel op te nemen over het gebruik van drones met het oog op privacy. De VVD/D66 suggereert een bepaling toe te voegen om alleen "in geval van" toestemming te laten vragen.*

Het hobbymatig vliegen met een drone zoals een op afstand bestuurd onbemand vliegtuig, helikopter, quadcopter of multirotor valt onder de landelijke Regeling modelvliegen. Kort samengevat komt deze regeling erop neer dat je vrij mag vliegen zo lang je onder de 120 meter blijft, niet in de buurt van een vliegveld opstijgt en niet boven 'aaneengesloten bebouwing' (lees: stad of dorp) vliegt. Verder is het niet toegestaan om boven havens, (spoor)wegen, industriegebieden en mensenmassa's te vliegen. Ook moet je een vrij zicht op het luchtvaartuig hebben tijdens de gehele vlucht en mag je niet 's nachts vliegen. Voor het niet-naleven van de regels kan de politie een boete opleggen en kan de drone in beslag worden genomen. In principe is alles al geregeld in deze Regeling modelvliegen. De landelijke regelgeving is de maatstaf en voorziet in de meeste situaties die zich kunnen voordoen. Een aanvullende bepaling in de APV is dus niet nodig, tenzij er bepaalde (rust?)gebieden in de gemeente zijn waar het vliegen met drones moet worden verboden. Voor de bebouwde kom is een droneverbod niet nodig, omdat het immers al is verboden om boven aaneengesloten bebouwing te vliegen. Toch zal het voor de gemeente primair de evenementenvergunning zijn waar de drones een rol in spelen. In de praktijk gebeurt het namelijk wel dat er bijvoorbeeld bij een loop in het open gebied wordt gefilmd met drones. Voor zover er met drones wordt gevlogen rond dergelijke evenementen, is het raadzaam om vanuit het oogpunt van veiligheid bij de vergunningverlening te bepalen dat alleen vanuit een schuine hoek gefilmd mag worden en niet over groepen mensen heen mag worden gevlogen. Bovendien kan worden bepaald dat filmen en fotograferen mag, mits de privacy van anderen wordt gerespecteerd. Momenteel volgt de VNG de ontwikkelingen rondom drones en de implicaties voor gemeenten nauwlettend.

9. *In welke verordening zijn de winkeltijden geregeld?*

Winkeltijden zijn in de Winkeltijdenverordening Oudewater geregeld.

Vragen met betrekking tot specifieke onderdelen van de APV

10. *Art. 2.12 derde lid bepaalt m.b.t. uitwegen: "Het verbod in het eerste lid is niet van toepassing op situaties waarin wordt voorzien door de Wet beheer Rijkswaterstaatswerken, de Waterschapskeur of het provinciaal wegenreglement". Dat is voor de gemiddelde lezer geen begrijpelijke taal. Graag verduidelijken, op B1-niveau. Geldt ook voor de overige artikelen.*

Het is van belang om deze bepaling in de APV op te nemen omdat er een goede afstemming met andere regelgeving moet plaatsvinden. Voorkomen dient te worden dat er strijd ontstaat met hogere wetgeving (de bovengrens). Op deze wijze is duidelijk dat artikel 2:12 APV Oudewater alleen betrekking heeft op gemeentelijke wegen en niet op rijks- of provinciale wegen of waterkeringen. Overigens vind je dergelijke verwijzingen naar andere regelgeving op veel plaatsen in de APV. In de hierboven genoemde brochure met betrekking tot de APV in eenvoudige taal zullen deze hogere regelingen, indien dat relevant is voor inwoners om te weten, kort worden toegelicht.

11. *Art 2:25 (evenementen) Er zouden juist minder regels komen. Waarom wordt nu een melding geïntroduceerd? Waarom wordt niet gewoon overgegaan op de vergunning?*

De bepalingen zoals nu opgesteld leveren een aanzienlijke regeldrukvermindering. Een melding is juist regeldrukverlagend en levert voor de inwoners veel meer gemak op. Bij een meldingsplichtig, klein evenement hoeven de inwoners veel minder informatie aan te leveren dan bij een groot evenement. De toets van een melding door de gemeente is bovendien veel eenvoudiger en de gemeente kan daardoor veel sneller reageren op de melding. Tegelijkertijd worden de zwaardere evenementen kritischer beoordeeld vanwege de toegenomen risico's.

12. *Art. 2.25 lid 2 sub h. De organisator moet tenminste 4 weken voorafgaand aan het evenement melding gedaan hebben aan de burgemeester. Is dat correct? Want in lid 5 wordt gesproken over "minder dan 3 weken voor het tijdstip" en in art. 1.8, bij "weigeringsgronden", wordt er ook gesproken over 3 weken.*

Artikel 2:25 lid 2 sub h is correct. Vier weken is noodzakelijk om de melding te kunnen beoordelen. Artikel 2:25 lid 5 kan worden geschrapt omdat uit art. 2:25 lid 2 sub h volgt dat, als je korter dan 4 weken voorafgaand aan het evenement daarvan melding doet, er niet meer voldaan wordt aan de criteria voor een melding en het evenement vanzelf vergunningplichtig wordt. De burgemeester kan dan besluiten de aanvraag te weigeren omdat de termijn te kort is. Art. 1:8 lid 2 is op aanvragen om een evenementenvergunning niet van toepassing, zoals blijkt uit artikel 2:25 lid 6.

13. *Art. 2.25 lid 6 bepaalt dat indien een aanvraag om een vergunning voor een evenement wordt ingediend minder dan acht weken vóór het tijdstip waarop de aanvrager de vergunning nodig heeft, de burgemeester kan besluiten de aanvraag niet te behandelen. In de nu nog geldende APV is sprake van 12 weken. Waarom is 12 weken gewijzigd in 8 weken. Dit is waarschijnlijk het verschil tussen melding en vergunning. Maar wat is het argument? Moet dat ook in verband worden gebracht met de weigeringsgrond?*

Het gaat niet om het verschil tussen een melding en een vergunning. Het betreft in beide gevallen de behandeling van aanvragen voor vergunningen voor grote evenementen. De termijn is verkort van 12 naar 8 weken in het kader van de deregulering van de APV. In de raad is de wens uitgesproken om de termijn van 12 weken te verkorten. Overigens wordt in lid 6 afgeweken van de termijn genoemd in de algemene weigeringsgronden in art. 1:8 lid 2 omdat voor de toetsing van een evenementenvergunning minimaal acht weken is vereist gelet op de omvang van de aanvraag.

14. *Art. 2.25 lid 8 is een nieuw lid: "De burgemeester is bevoegd nadere eisen te stellen n.a.v. de ingediende melding". Wat zijn die nadere eisen?*

Veel vergunningplichtige evenementen worden nu meldingsplichtig waardoor een veel lichtere toetsing plaatsvindt. Het is dan van belang dat nadere eisen kunnen worden gesteld voor specifieke evenementen. Denk aan een verzoek voor een *ride out* in combinatie met deelname Satudara: dan moet de portefeuillehouder nadere voorwaarden kunnen stellen, bijvoorbeeld inzake geluidsoverlast. Een ander voorbeeld is het heksenfestijn. Hierbij kan bijvoorbeeld worden bepaald dat het alcoholgebruik niet eerder dan 14.30 uur mag plaatsvinden en dat het onder 18 jaar verboden is. Bij een vlooiemarkt kan als nadere eis worden gesteld dat het centrum vrij blijft van autoverkeer. Alle voorwaarden dienen betrekking te hebben op de openbare orde, de openbare veiligheid, de volksgezondheid of de bescherming van het milieu.

15. *Art. 2.25 lid 1 betreft de weigeringsgronden. Is dat een limitatieve opsomming? En zou – als een evenement periodiek plaatsvindt – het volstaan om één keer een vergunning aan te vragen en de volgende keer een melding te doen? Ook vraagt de fractie zich af wat de gemeente met een melding doet. Gaat de gemeente die toetsen, en zo ja, waar aan?*

Er blijven maar een paar grote evenementen over die vergunningplichtig zijn. Grote evenementen waar veel mensen naar toe komen, namelijk Carnaval, Heksenfestijn, Pracht aan de Gracht, Koningsdag en de wielerronde. Daar moet Oudewater straf op het proces zitten omdat de stad populairder wordt. De weigeringsgronden genoemd in artikel 2.25 lid 1 sub b zijn limitatief.

Of een melding voor een evenement volstaat, hangt af van de genoemde voorwaarden voor een klein evenement in lid 2. Voor een periodiek terugkerend evenement dat niet aan deze voorwaarden voldoet, dient dus elke keer een vergunning te worden aangevraagd omdat het een groot evenement betreft. Van belang is dat een uitgebreide, kritische toets plaatsvindt in verband met de openbare orde, openbare veiligheid, de gezondheid en het milieu. Tegelijk wil de gemeente bij de evenementenorganisaties het bewustzijn voor veiligheid vergroten door bij de voorbereiding van het evenement hier uitgebreid met de organisaties over te communiceren. Bij een melding vindt deze toets ook plaats maar gelet op feit dat het in dat geval om een klein evenement gaat, zal deze toets veel eenvoudiger zijn. Desalniettemin biedt lid 3 de mogelijkheid voor de burgemeester ook een klein evenement te verbieden op bovengenoemde gronden.

16. *Art. 2:25 sub b en c Voor zon- en feestdagen zijn maar beperkte tijden terwijl juist zon- maar zeker feestdagen zich bij uitstek lenen voor evenementen. Graag dezelfde tijden voor alle dagen en zeker geen beperking op zon- en feestdagen.*

De huidige APV is gegrond op de huidige Zondagswet. Landelijke regelgeving wordt mogelijk aangepast, maar de Zondagswet is nu nog geldig en daar sluit dit op aan.

17. *Art. 2.25 lid 2 sub c Geregeld is dat geen muziek ten gehore wordt gebracht op zon- en feestdagen vóór 13.00 uur of na 22.00 uur. Het tijdstip 22.00 uur is conflicterend met het in sub b genoemde 20.00 uur.*

Dat is juist geconstateerd. Voorgesteld wordt het eindtijdstip op zon- en feestdagen op 22.00 uur vast te stellen.

18. *Art. 2.25 lid 2 sub d betreft de geluidsnormen. Dit is een extra toets ten opzichte van de huidige APV. Waarom zijn deze normen hier opgenomen?*

Juist bij kleine, meldingsplichtige evenementen is het van belang dat er geen geluidsoverlast wordt veroorzaakt. De voorwaarde in sub d is dus noodzakelijk om hierop te kunnen handhaven. Op evenementen daarentegen die veel herrie maken, is het van belang meer controle te houden aangezien daartegen vaak klachten worden ingediend. Daarom zijn deze grotere evenementen vergunningplichtig.

19. *Het geluid zelf: die 65 dB/A is betrekkelijk laag: “een klein dansorkest op 50m”. Dat is wel heel erg streng.*

De geluidsnormen zijn enigszins bijgesteld. Voor meldingsplichtige evenementen is het maximaal toegestane geluidsniveau 77 db(A)/87 db(A). Dit is weliswaar nog steeds laag, maar gerealiseerd dient te worden dat het gaat om kleine evenementen zoals rommelmarkten, vlooiemarkten en straat bbq's en daar hoort het opgenomen geluidsniveau bij. Het toegestane geluidsniveau mag in deze gevallen niet hoger zijn omdat het evenement dan overlast veroorzaakt voor de omwonenden. Juist om deze reden is het een meldingsplichtig evenement. Een evenement met een hoger geluidsniveau veroorzaakt meer overlast voor de omgeving en is daarom vergunningplichtig.

20. *Art. 2.25 lid 2 sub a en e Bepaald is dat geen vergunning is vereist als het aantal gelijktijdig aanwezigen niet meer bedraagt dan 200 personen en er geen tent of overkapping wordt geplaatst die door meer dan 50 personen zal worden gebruikt. Wat is de logica?*

Deze bepaling komt voort uit landelijke wetgeving vanwege incidenten met Pukkelpop etc. Op grond van de brandveiligheidsverordening is een tent die gelijktijdig door meer dan 50 personen kan worden gebruikt vergunningplichtig. Er moet dan onder meer een "tentboek" aanwezig zijn. Deze bepaling komt terug in dit artikel. Overigens moet bij een tent voor maximaal 50 personen worden gedacht aan een plek waar bijvoorbeeld drank en etenswaren te halen zijn en waar de bezoekers van het evenement maar kort verblijven. Deze bezoekers bevinden zich voornamelijk buiten deze tent.

21. *In art. 2:25 lid f is bepaald dat geen vergunning nodig is als geen (alcoholhoudende) drank en/of etenswaren tegen betaling word(t)(en) verstrekt. Dus voor de bbq voor 10 man, waar men kostendekkend een tientje p.p. vraagt voor de versnaperingen moet wél een vergunning aangevraagd worden. Dat kan toch niet de bedoeling zijn? Graag die ondergrens ook echt bewaken.*

Het verkopen van eten en drinken tegen betaling is bij een meldingsplichtig evenement zoals een buurtbarbecue niet aan de orde. Als mensen echter een kraampje innemen op een evenement en daarvandaan eten gaan verkopen, is voor dat evenement een vergunning nodig. Het feit dat er dan een vergunning vereist is, heeft niet zozeer te maken met het feit dat er betaald moet worden voor etenswaren maar met de brandveiligheid. Vaak wordt in zo'n kraampje namelijk gefrituurd. Als er op een evenement sprake is van de verkoop van alcohol is het evenement vergunningplichtig omdat in dat geval de Drank- en Horecawet van toepassing is.

22. *Art. 2:26 Nieuw artikel. Er staat dat er een nieuw hoofd wordt aangegeven, namelijk "Ordeverstoring", maar dat stond ook in de oude tekst. Wat is de bedoeling? Graag minder subjectief formuleren. Duidelijke kaders.*

In de huidige APV is de titel van artikel 2:26 "Nieuw artikel". Deze titel wordt nu veranderd in "Ordeverstoring". De inhoud van het artikel blijkt hetzelfde. Deze bepaling geeft een verbod om de orde bij evenementen te verstoren, dat zich in zijn algemeenheid tot bezoekers richt. Het artikel is ingekaderd want het is opgenomen in afdeling 7 (Evenementen). Als de ongeregelheden niet zijn gerelateerd aan een evenement is afdeling 1 (Bestrijding van ongeregelheden) van toepassing.

23. *Art. 2:28 lid 2 Er wordt behoorlijke regeldruk gelegd op aanvragen drank- en horecaverunning, Er wordt nu een extra weigeringsgrond toegevoegd als de aanvrager en leidinggevendenden geen verklaring omtrent het gedrag (VOG) overlegt. Waarom deze extra toets? Als uitbater heb je toch ook al een VOG nodig?*

Horeca is een populaire bestemming voor witwas-praktijken en criminele investeringen. Om deze reden heeft het OM geadviseerd deze weigeringsgrond in de nieuwe APV op te nemen als waarborg dat de aanvrager van de horeca-onderneming van onbesproken gedrag is. Deze toevoeging slaat op bepaalde horecazaken in Oudewater waarbij er zorgen zijn over alcoholgebruik en andere genotmiddelen maar voor alle zekerheid is het generiek ingestoken. Overigens is opgenomen dat alleen de aanvrager een VOG dient te overleggen. Een VOG van de andere leidinggevendenden die op het aanvraagformulier worden vermeld, is niet nodig omdat deze verklaring in de praktijk vrijwel geen informatie oplevert. Justitie en politie leveren meer nuttige informatie over de aanvrager en leidinggevendenden.

24. *Art. 2:45 betreft het betreden van plantsoenen e.d. Een burger mag niet meer over het gras lopen. Is het op grond van dit artikel iemand die niet bevoegd is verboden zich te bevinden op "in of op bij de gemeente in onderhoud zijnde parken, wandelplaatsen of plantsoenen, buiten de daarin gelegen wegen of paden"? Dat wordt een lastige opgave. Wat is de reden van zo'n wijzigingsvoorstel? Het is voor de burgers onduidelijk wat mag en niet mag. Het is dan onredelijk als de BOA klaarstaat met de boete terwijl de burger te goeder trouw is.*

Er is nog eens kritisch naar dit artikel gekeken. Geconcludeerd is dat de bepaling slecht handhaafbaar is. Voorgesteld wordt het hele artikel te laten vervallen.

25. *Er zijn artikelen verwijderd maar artikelen 2.43 en 2.44 zouden ook kunnen vervallen.*

Door art. 2:43, eerste lid is het mogelijk al handhavend op te treden vóórdat de overtreding wordt begaan. De effectiviteit van het in art. 2:42 opgenomen aanplakverbod wordt zo vergroot. Art. 2:43, tweede lid regelt een rechtvaardigingsgrond voor die gevallen dat de in het eerste lid genoemde stoffen en voorwerpen niet waren bestemd om te plakken of te kladden. Art. 2:44 beoogt het plegen van misdrijven zoals diefstal met braak te bemoeilijken. Ook voor dit artikel geldt dat het belangrijk is dat de politie al bij de constatering van het ernstig vermoeden dat er inbrekerswerktuigen worden vervoerd, kan optreden vóórdat de inbraak daadwerkelijk is gepleegd. Gelet op de ernst van de overtredingen is het noodzakelijk deze artikelen in de APV te laten staan.

26. *Art. 2:48 betreft verboden drankgebruik. Het woordje "niet" lijkt te zijn weggefallen.*

Het artikel is juist geformuleerd omdat mensen onder de achttien op grond van de Drank en Horecawet geen alcohol mogen gebruiken. Het is niet toegestaan om op grond van de APV handhavend op te treden tegen drankgebruik door personen die de leeftijd van achttien jaar nog niet hebben bereikt. Daarom is artikel 2:48 alleen geldig voor personen ouder dan achttien jaar. Deze bepaling is nodig om te kunnen optreden tegen het gebruik van alcohol op een openbare plaats die door het college is aangewezen. Er is dus een aanwijzingsbesluit van het college nodig om deze bepaling in werking te laten treden.

27. *Art. 2:52 betreft overlast van fiets of bromfiets op markt en evenemententerrein Het artikel wordt toegespitst op rijdend fietsverkeer. Waarom zo'n kleinigheid opnemen? Is het nodig dit te regelen in een APV? Kun je niet volstaan met elkaar gewoon aanspreken??*

Fietsen op de markt is een probleem. Het geeft overlast. De boea's moeten daarvoor een boete kunnen schrijven. Het artikel is dus noodzakelijk en blijkt in de praktijk handhaafbaar.

28. *Artt. 2:62 (loslopend vee) en 2:65 (bedelarij) kunnen wat de fractie (VVD/D66) betreft vervallen.*

Akkoord om artikel 2:62 te laten vervallen omdat dit artikel in de praktijk nooit wordt gebruikt. Art. 2:65 wordt wel gehandhaafd want er kunnen zich situaties voordoen dat hieraan wel behoefte bestaat.

29. *Art. 4:3 lid 6 (Kennissegeving incidentele festiviteiten). Wat wordt met deze bepaling over het geluid bedoeld? Graag uitleg.*

Hoofdstuk 4, afdeling 1 (Geluidhinder en verlichting) is op verzoek van de OdrU aangepast omdat de huidige artikelen niet passen in het wettelijk kader van geluidsnormering en handhaving daarop. De huidige artikelen bevatten een aantal technisch-juridische fouten. Zo is de wijze waarop de straftoeslag van muziekgeluid is gedefinieerd niet conform de Handleiding meten en rekenen Industrielawaai. Dit kan bij bezwaar- en beroepsprocedures naar aanleiding van geluidsmetingen tot discussies leiden. De artikelen zijn daarom aangepast. In de publieksversie van de APV worden deze artikelen in eenvoudige taal verduidelijkt.

30. *Art. 4:6a (Mosquito) Er zijn nogal wat bezwaren tegen een mosquito. Bovendien is het een merknaam. Is het nodig die mosquito in de APV te houden?*

Voorgesteld wordt dit artikel uit de APV te halen aangezien mosquito's niet aanwezig zijn in Oudewater.

31. *Art. 5.13 Inzamelen van geld of goederen. Er is een beperking ingevoerd dat vergunning niet nodig is voor instellingen met het CBF-keurmerk en voor een inzameling in besloten kring; maar er zijn ook inzamelingen voor het goede doel die dat keurmerk niet hebben. Deze collectes zouden ook zonder vergunning moeten kunnen plaatsvinden. De vergunningplicht kan wat de fractie betreft vervallen.*

Voorgesteld wordt om de instellingen met een CBF-keurmerk vergunningvrij te verklaren.

De raadsleden wordt verzocht mee te denken over de vraag of instellingen die geen CBF-keurmerk hebben meldingsplichtig moeten worden of vergunningplichtig moeten blijven.

Voordeel meldingsplicht:

- procedure wordt vereenvoudigd
- nog steeds overzicht van de instellingen die collecteren.

Nadeel meldingsplicht:

- geen toetsingsmoment meer zoals bij een vergunning en ook geen mogelijkheid meer om te spreiden.
- strafrechtelijke handhaving (boete) is bij melding niet mogelijk.

32. *Art. 5.8 Parkeren van grote voertuigen. Dit artikel is niet duidelijk. Is een expliciet verbod nodig?*

Het komt voor dat er grotere voertuigen geparkeerd staan op reguliere openbare parkeerplaatsen. Te denken valt aan vrachtwagens of busjes die geparkeerd worden op openbare parkeerplaatsen in woonwijken. Dit parkeren wordt ervaren als misbruik van de weg. De gevaren en ongemakken die deze parkeergedragingen kunnen opleveren, zijn: onvoldoende opvallen bij schemer en duisternis van geparkeerde vrachtwagens, onvoldoende zichtbaarheid van tussen of achter deze voertuigen spelende kinderen, buitensporige inbeslagneming van de schaarse parkeerruimte, belemmering van het uitzicht vanuit de woning, afbreuk aan het uiterlijk aanzien der gemeente enz. Dit artikel verbiedt parkeren van deze grote voertuigen op reguliere parkeerplaatsen. Het artikel is gewijzigd omdat in art. 5:8 in de huidige APV een aanwijzingsbesluit van het college vereist was. In dit aanwijzingsbesluit dient het college de plaatsen aan waar niet geparkeerd mag worden. Aangezien door het college geen plaatsen zijn aangewezen, was de bepaling niet handhaafbaar. Daarom is nu een algeheel verbod opgenomen en is in lid 2 bepaald dat het college gebieden kan aanwijzen waar het verbod niet geldt. Dit is conform de APV Woerden. Het is gewenst, dat de in de gemeente gevestigde ondernemingen door de gemeente in kennis worden gesteld van dit verbod.

33. *Art. 6.3 Waarom dient een bepaling over binnentreden van een woning zonder toestemming van de bewoner te worden opgenomen in de APV? Graag een toelichting en een voorbeeld. Is de Algemene wet op het binnentreden hier niet op van toepassing? Zo ja, dan moeten hier tamelijk ingrijpende vormvoorschriften gehanteerd worden bij het binnentreden, zoals bijvoorbeeld een schriftelijke machtiging. Zou dat in de toelichting op de APV niet vermeld moeten worden?*

Deze bepaling is belangrijk voor de gemeentelijke toezichthouders. Het is soms noodzakelijk dat personen die belast zijn met het toezicht op de naleving dan wel de opsporing van overtredingen van de APV bepaalde plaatsen kunnen betreden. Bijvoorbeeld bij de uitoefening van bestuursdwang, de handhaving van de openbare orde en ter bescherming van de volksgezondheid. Toezichthouders mogen op grond van de Algemene wet bestuursrecht elke plaats betreden, met uitzondering van woningen zonder toestemming van de bewoner. Deze uitzondering vloeit voort uit het in de Grondwet vastgelegde "huisrecht". Op grond hiervan is voor het binnentreden van woningen zonder toestemming van de bewoner steeds een grondslag in een bijzondere wet vereist. De gemeentewet (art. 149a) biedt die grondslag. Daardoor kan in de APV aan toezichthouders de bevoegdheid worden toegekend om zonder toestemming een woning te betreden voor de handhaving van de APV. In art. 6:3 APV wordt deze bevoegdheid aan de toezichthouders toegekend. Overigens bieden veel bijzondere wetten, zoals het Wetboek van Strafrecht en de Wet milieubeheer, deze bevoegdheid ook al aan toezichthouders en opsporingsambtenaren. Art. 6:3 is dan niet van toepassing. Het betreden van de woning zonder toestemming is met veel waarborgen omkleed. In de Algemene wet op het binnentreden zijn de vormvoorschriften gegeven die bij het binnentreden van een woning door de

opsporingsambtenaar in acht genomen moeten worden. In de model-toelichting op de APV wordt dit artikel uitgebreid toegelicht. Hierin komen ook de vormvoorschriften aan de orde.

Het geven van een voorbeeld waarin gemeentelijke toezichthouders binnentreden zonder toestemming is niet eenvoudig omdat de toezichthouders/opsporingsambtenaren in de praktijk meestal de titel hiervoor ontleen aan het Wetboek van Strafrecht of de Woningwet/het Bouwbesluit. Het is voorgekomen dat een toezichthouder met een bevel van de burgemeester een woning binnentrad die gedurende langere tijd leeg stond maar nog niet ontruimd was en waardoor sprake was van bedreiging van de volksgezondheid. Te denken valt verder aan een toezichthouder/boa die iemand staande wil houden die een woning binnen gaat. Dan moet je de woning kunnen betreden. Indien er een overtreding van APV in/vanuit huis plaatsvindt zou binnentreden zonder toestemming ook mogelijk moeten kunnen zijn.